

Coface teatab uuest tendentsist ülemaailmsetes riikide riskitasemetes: arenenud riikide ja arengumaade vaheline eraldusjoon on kadumas

Hoiatus! Coface'i antav riigi reiting ei käi valitsussektori võlgade kohta, vaid see viitab riigis tegutsevate äriühingute keskmisele riskitasemele nende äritehingute raamistikus. See keskmine muutus ei otsusta ette ära iga äriühingu seisu muutust, mille määravad siiski kindlaks äriühingu enda karakteristikud: seetõttu peavad mõnes nimetatud riigis tegutseva äriühingu partnerid laskma Coface'il viia läbi vastava äriühingu hindamise.

Oma 15ndal Riikide Riskitasemete konverentsil näeb Coface ette ülemaailmse majanduse mõõdukat langust. Jälgitavate riskide hulka kuuluvad jätkuvad pinged valitsussektoriga seotud riskidega eurotsoonis ja majanduskasvu finantseerimine arenguriikides. Coface viitab sellele, et nüüd on käes aeg, mil arenenud riikide ja kriisi käigus paranenud reitinguga arengumaade riskitasemed lähenevad üksteisele.

2001. aastal jälgis Coface riikide reitinguid väljastades 130 riiki. Nüüd hindab Coface 156 riiki, millest 28 on niinimetatud arenenud riigid.

2011. aastal on riikide riskitasemete hindamisel võtmeteemaks erasektori võla jälgimine ja majanduskasvu finantseerimine.

Vastavalt Coface'i prognoosidele peaks ülemaailma majanduskasv aeglustuma 2011. aastal 3,4%-le 2010. aasta 4%-ga võrreldes. Seda põhjustavad kombineeritult erasektori võla vähenemine, piiravate eelarvepoliitikate kehtestamine Euroopas, toormaterjalide hindade võimalik tõus ja ülemaailmse kaubanduse oodatav aeglustumine. Arenenud riikide majandused kasvavad 1,8% 2010. aasta 2,3%-ga võrreldes ning eurotsoon kogeb teatavat kasvu piiratud aeglustumist (1,4% 2010. aasta 1,7%-ga võrreldes). Sellel mõõdukal langusel on negatiivne mõju äriühingute keskmisele krediidiriskile, ent see mõju saab olema äärmiselt vaoshoitud, kuna 2010. ja 2011. aasta majanduskasvu vahe on piiratud 0,6-le protsendipunktile sisemajanduse kogutoodangust.

Kriisi tagajärjel on suurteks võitjateks arengumaad, mis jätkavad 2011. aastal kindlal majanduskasvu trajektooriga vaid kerge aeglustumisega: 6,2% 2010. aasta 6,7%-ga võrreldes. Vastupidiselt eurotsoonile, kus erasektori võlamull on põhjustanud kriise riiklikul tasandil, ei takista arengumaades tegevust erasektori võlakoormuse suurus. Arengumaad ei ole siiski immuunsed erasektori võlgade kasvu suhtes. Tõepoolest, kuidas tuleks finantseerida investeerimisbuumi, mida me siiski 2011. aastal näeme? Peame seetõttu jälgima kaht tüüpi profiile:

- "Poola-Brasiilia" profiil: äriühingutel on kalduvus võtta laenu välismaalt, kuna kohalikud pangad on oma käitumises liiga tõrjuvad ja kohalikud intressimäärad majandustegevust takistavad. See põhjustab riski, et neis riikides tegutsevatel osapooltel on üha rohkem võlgu välisvaluutas.
- "Hiina-Vietnami" profiil: äriühingud suurendavad oma võlakoormust kohalikus valuutas kohalikes pankades, mis ei oma tihti riskide õigesti analüüsimiseks sobivat positsiooni. Kõrge võlakoorma ja vahel oma tegevuses mitte kuigi läbipaistvatel üksustel võib esineda raskusi.

Uus nähtus: arenenud maade ja arengumaade riskitasemete lähenemise tendents üha tugevneb

Tuginedes oma kogemustele riikide riskitasemete hindamisel täheldab Coface positiivset tendentsi 2010. aasta riikide reitingute muutuste arvus ning heidab kõrvale "kahe languse" stsenaariumi. Kui 2009. aastal tõstis Coface 23 reitingut ehk pani need riigid positiivse vaatluse alla ja alandas 47 reitingut ehk pani need riigid negatiivse vaatluse alla, siis 2010. aastal liigitas Coface ümber ehk pani positiivse vaatluse alla 47 riiki ja alandas reitingut ehk pani negatiivse vaatluse alla ainult 6 riiki.

2011. aasta konverentsil esitletud ülemaailmne vaade riikide riskitasemetele tõi välja esiletungivad käärid arenenud riikide ja arenguriikide riskide vahel, mis on seotud arenguriikide näitajate stabiilsusega ja Coface'i täheldatud kriisiaegse arenevate majanduste äriühingute maksekäitumise vastupanuga raskustele. Arenguriike iseloomustavad majandustegevuse kõrged ja stabiilsed määrad ja finantsseisu tugevus, sellal kui arenenud riikide riskid suurenevad. 28 arenenud riigi hulgast on ainult 9 jõudnud tagasi oma kriisieelsele tasemele.

Enne kriisi oli arenenud riikide hulgas madalaim reiting A2, kusjuures 9 arenguriigi reiting oli kõrgem kui A2 või sellega võrdne. 2010. aastal oli arenenud riikide hulgas madalaim reiting A4. Kahekümne seitsmel arengumaal, kaasa arvatud Hiina, Türgi, Brasiilia, India ja Poola on reiting kõrgem kui A4 või sellega võrdne, ning nüüd on neil kõrgem reiting kui Kreekal, Iirimaa ja Portugalil, mida mõjutavad era- või valitsussektori võlamullid. Türgi asub nüüd ainult ühe astme võrra madalamal Ühendkuningriigist ja Poolal on Islandist kõrgem reiting.

"Traditsiooniliselt oli riigi riski mõiste reserveeritud arenevatele majandustele, kusjuures suurim risk oli seotud arenguriikide võlakoorma välisvaluuta komponendiga. Ent eurotsoon on näidanud, et kriisis saab olla väga kõrge "kohalik valuuuta" välisvõla tasemega. See raamistik on lagunemas," selgitas Coface'i president François David. "Need muutused kinnitavad meie meetodikavaliku õigsust: Coface ei ole tegelikult kunagi eristanud olemuse poolest arenguriike ja arenenud riike."